

פרוטוקול מס' 6/ב

מישיבת ועדת העבודה
שהתקיימה ביום שני, כ"ה בטבת תשי"ג (12.1.1953)
(בשעה 17.00)

חברי הוועדה:

נוכחיו:

- ה. ברגר - היו"ר
- ח. למדן
- א. סטנץ
- ר. שרץ

סוזמגים:

- ה' בר-גיב - היועץ המשפטי של משרד העבודה.
- ח' גלס - מטעם משרד המשפטים

- צבי גרינברג (
  - צבי שלפמן (
  - רן שלם (
- הסתדרות העובדים העבריים, בצעג ועד הפועל של

חסרי:

- ג. אבזאל
- ע. גוברין
- ג. צ. הראל
- ר. בסתנביץ
- ש. גרנץ
- א. וילגוסקא
- פ. חמדאן
- ז' טברסקי
- ג. פיצץ
- ס. קלמר
- א. שוססק
- א. תבורי

חוק עבודת הנוער, תשי"ג - 1952.

סדר-היום:

היו"ר ה. ברגר:

אג"י פותח את הישיבה.

אג"י רוצה, קודם כל, להודיע שתזמנת לישיבה זו - אג"י מקווה שזה יהיה על דעת כל חברי הוועדה - את בציג הוועד הפועל של הסתדרות העובדים, העגין הוא בזה שעוד לפני כמחודשים, לאחר שהוקם עבודת הגזע עבר את הקריאה הראשונה בכנסת, הם פנו בכתב ליו"ר ועדת העבודה וביקשו להזמיןם לישיבת הוועדה, כדי שיוכלו להביא את הערותיהם לחוק, כיוון שעוד לא גמרו את הדיון בחוק, חשבתם שישיא זה גכון מצידו להזמיןם.

צ. גרינגברג:

אסתפק הפעם באפרות רק לגבי חוק אחד, חוק עבודת הנוער.

בדרך כלל, אנו מקדמים בכרחה את החוק על רוב סעיפיו. יש לבדוק רק הפרות מעטות.

בקשר לסעיף 13, הדין בהודעה על תוצאות בדיקה רפואית, אנו מציעים כי מלבד ההעתק ההודעה תשלח למעבידו של הגער וללשכת העבודה הכללית שבאשדוד, הוא מועבר, יישלח העתק גם ל"גזע העובד". אנו רואים את הגזע העובד כמוסד אשר מטפל בער מכל הבחינות.

בקשר לסעיף 18 (ב), אנו מציעים לקבוע את ההוראה באופן חיובי, ולא באופן שלילי, אנו מציעים לגסח את הסעיף כדלקמן: "שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות סקצונות שיש לקבל אליהם את הנער לאחר חוות דעת של מוסד מוסמך".

ח. לטרן:

אם מצטטים את הסעיף באופן חיובי, אז שלעיל, אין זה סנה את העגין. אג"י עוררת שאלה אחרות, אילו היה לי בסחון שקיימים מנסדות להדרכה מקצועית, אשר יכולים להביא את הרגולציה בין כל הגערים דורשי העבודה, הסעיף הזה היה חיובי מאוד, הסג כיום בארץ הוא, שישנם מנסדות מעטים להדרכה מקצועית, דאם כך הסג, מה הואילו חכמים בתקנתם שלא יתקבל לעבודה גער שלא קיבל הדרכה מקצועית? אג"י רוצה להסתמש בסעיף זה כדי להגטיח בחוק, באינו שהיא צורה, שמתן תכונות למקצוע ייעשה החל מבי"ח.

היו"ר ה. ברגר:

אג"י מציע שנשמע, קודם כל, את הפרות המוזמנים.

צ. גרינגברג:

כוננתנו היתה שהחכונות לא תהיה כל כך חגיגית.

חי. בר-ניב:

אנו רוצים בסעיף זה, שההוראים, הגער ונותן העבודה ידעו לפחות שהועדה להכונות מקצועית סבורה שהגער מוכשר למקצוע מסוים, אין חובה לצמוג לפי ההכונות שצמחה.

היו"ר ה. ברגר:

התיקון שצג"י הוועד הפועל של ההסתדרות מציעים, הוא סגנוני בלבד, הוא אינו

משנה את הסעיף.

ועדת העבודה
12.1.53

אנו מוכנים לוותר על הצעתנו זו.

ז. גריצברג:

בקשר לסעיף 29 (ב), אנו מציעים למחוק

את המלים: "ובארגונים אחרים של בוער עובד, לפי החלטת ועד העבודה".

אנו רוצה לחזור לחוק אחר - חוק החופשה

השנתית. בזמן הדיון על חוק החופשה השנתית, הצענו לקבוע בו פרק מיוחד הדין בחופשה השנתית של הנוער העובד, שהיא שונה מזו הגדולה לגבי אנשים מבוגרים. בדרך כלל, כל חוק סגש בסידה נזכרת את המציאות, לפעמים הוא סקדם אותה, אך על פי רוב סגש אותה. המציאות בארץ היא כזו, שהנוער העובד, בהתחשב עם האקלים, הגיל והצורך בכמה ימים אחרים, מקבל ברוב המקומות חופשה שנתית גדולה יותר מזו של העובד המבוגר. כאשר הבאתי את ההצעה הזאת בזמן שהוגש החוק הכללי של חופשה שנתית, נאמר לנו במשרד העבודה, כי הואיל ועוסקים לעבד חוק עבודה בוער, יהיה בו מקום להצעה זו, והנה הגענו לחוק עבודת הנוער, אך עדין זה מושמט.

אנו מציעים חופשה שנתית של שלושה

שבועות - 18 ימי עבודה. הרוב המכריע של הנוער העובד לא הספיק לחלשים את השכלתו הכללית, אנו מעוניינים שהם ילמדו בטעורי ערב, ומכיון שהנוער מועסק באופן זה שעות רבות ביום, יש הכרח בכך שיקבל חופשה שנתית גדולה יותר.

מה מקובל היום בהסכמים הקולקטיביים
בקשר לחופשה שנתית של בוער עובד?

ה' בר-גזיב:

ישנם ארבעה סוגי הסכמים: עם התאחדות

ז. שייפמן:

בעלי תעשיה, עם התעשיה ההסתדרותית,

עם חברות שונות, עם הצבא ותעשיה צבאית, מציינים החופשה שהסגנו הוא כסובן עם התאחדות בעלי תעשיה - 14 ימי עבודה. את מכסימם החופשה הסגנו במוסדות ההסתדרות - 3 שבועות, אף בחלק גדול של החברות הסגנו חופשה שנתית של 3 שבועות, גם בתעשיה הצבאית הסגנו הסכמים לחופשה שנתית של 3 שבועות, ועל פי זה נוחג גם הצבא.

אם הצעת החוק תסרבע כפי שהיא, המצב

ז. גריצברג:

יהיה כזה שהאישגים בכל מקומות העבודה

עולים על מה שקבוע בחוק, אנו מציעים להתאים את החוק למציאות. היינו מציעים לקבוע חופשה שנתית של 3 שבועות בשביל הנוער העובד בכל הגזילים, אך אם הצעה זו היא כלום יותר מדי, היינו מציעים לקבוע זאת לפחות בשביל הגזילים הנכבדים יותר.

כל סגמנו בחוק זה היתה לא להבחין

ה' בר-גזיב:

בימי ההולדת, לקבוע אחידות בין

הגזילים, כדי לא לגרום להפליאות.

האם הייתה מקבלים את ההצעה, לקבוע

חופשה שנתית בת 18 ימים, לפי הלוח, בשביל כל הגערים מגיל 14-18?

ע.ע.

דן שלם:

חלק גדול מהנוער העובד לומד בערב
בכתב ספר תיכוניים, אנו חשבנו כי
חופשה שנתית בת 3 שבועות תקל על ההכנות לקראת המבחנים שהנערים צריכים
לעמוד בהם, חשבנו שזה יכול להיות ביסוס נוסף לקבלת הצעתנו, לקבוע
חופשה שנתית מוגדלת.

צ. גרינברג:

חיינו מעדיפים לקבוע חופשה גדולה יותר
בשביל הנערים בגיל הרך, אולם אנו סוכנים
לקבל את ההצעה של חופשה שנתית בת 18 ימים בשביל כל הנערים.

אם התקבל ההצעה להגדיל את החופשה השנתית
של הנער העובד, יהיה צורך לתקן עוד דבר, לפי חוק החופשה השנתית, פועלים
העובדים לפי שכר יומי פחות מ-75 יום, מקבלים תשלום נוסף של 4% מהשכר בתמורה
לחופשה, ארבעת אחוזים אלה מחושבים לפי 14 ימי חופשה בשנה, ומכיון שהחופשה
השנתית של הנוער העובד היא בת 18 יום, יהיה צורך לקבוע לגבינו לא תשלום של
4%, כי אם 4 1/2%.

ה' בר-ניב:

אחוז הנערים העובדים לפי שכר יומי פחות
מ-75 יום הוא קטן מאוד, הרבה יותר קטן
מזה של העובדים המבוגרים, מצד שני, ביצוע הדבר יגרום לקשיים רבים מאוד,
ועל כן, אני מציע לא לקבל את ההצעה הזאת.

צ. גרינברג:

יש לנו עוד הערה אחת, לפי הסעיפים
6 ו-7, שר העבודה פרסם תקנות בדבר
עבודות אסורות וגיל מיוחד לעבודות מסוימות, אנו מבקשים מהוועדה להמליץ
בפני משרד העבודה, כי באת ובעונה אחת עם פרסום החוק פרסם גם את התקנות
הללו, כי אחרת יפגעו בצעצועי הילדים, חלל ריק.

ה' בר-ניב:

אנו בדרוש תקופה של חצי שנה בין תאריך
קבלת החוק לבין תחילת תקפו, חצי שנה
זו מוקדשת בדרך היתר גם לפרסום תקנות אלו.

צ. גרינברג:

אני מקבל את ההודעה.

ה. למדן:

האם אתם בעד פחות יעות עבודה ביום
או בעד קביעת יום הפסי נוסף בשבוע?

צ. טייטלבוים:

אני חשבת כי טוב לקבוע 7 יעות עבודה
ביום במקום 6 ימים, חברים אחרים - זהם
היו הרוב במקרה זה - חשבו כי טוב לקבוע 5 ימי עבודה, מכיון שהאפשרות
השניה ניתנת פמילא, שחוק אינו מחייב להעביר דוקא 8 יעות ביום, היה ציטוק
נוסף, כי מבחינת הסדרי העבודה נוה יותר לקבוע יום חופשה נוסף מאשר לשלוח
את הנער בכל יום בטעה אחת מוקדמת.

צ. גרינברג:

אחרי דיון מקיף, החלטנו לאשר את סעיף
20 כפי שהוצע ע"י משרד העבודה.

אלו הן הערותינו לחוק עבודת הנוער,
יש לנו הערות גם לחוק החגיגות, ונודה לכם את תזמיןנו בעת שתדונו בו.

ע.ע.

ועדת העבודה
12.1.53

היו"ר ה. ברגר:

אני מציע להקדיש את הזמן הנותר לנו
להבעת עמדתנו ביחס להצעות הועד הפועל

של הסתדרות העובדים.

ה' בר-ניב:

ביחס להצעת הועד הפועל של ההסתדרות
לסעיף 13(ב), אנו מתנגדים לה מהסיבות
כדלקמן: איננו רוצים שהמעביד יכרוק בציציותיו של הנער, אם הוא שייך
לאיזה שהוא ארגון נוער עובד ולאיזה ארגון הוא שייך, אנו בכלל מתנגדים
שנותן העבודה יחקור לאיזה ארגון נוער שייך הנער העובד אצלו.

אשר לחופשה השנתית, אנו נסכים לחופשה
בת 18 ימים, בתנאי שלא ניכנס לענין האחוזים המופרזים לקרן חופשה שנתית,
כי ביצוע הצעתם בענין זה תגרום לקשיים רבים. אנו מסכימים להוסיף בפרק
החטיט סעיף האוסר, כי החופשה השנתית של נערים עובדים תהיה בת 18 יום,
ובישיבה הבאה אביא את הניסוח המתאים של הסעיף.

אנו מתנגדים להצעת הועד הפועל של
הסתדרות העובדים, למחוק בסעיף 29 את המלים: "ובארגונים אחרים של נוער
עובד לפי החלטת שר העבודה".

ח. לטון:

לכל הדעות איננו מעוניינים שיצונו
ארגוני נוער בפטריות, על כן אני
מציעה להוסיף בסעיף 29(ב) אחרי המלים: "ובארגונים אחרים של נוער
עובד", את המלים: "הידועים כארגוני נוער שהתקיימו לפני פרסום החוק
הזה".

ה' בר-ניב:
בשם חברת הכנסת לטון, אני מתנגד להצעה
זו.

היו"ר ה. ברגר:

הדבר אשר חברת הכנסת לטון רוצה לסנוע,
בעצם החוק עצמו נותן אפשרות לסנוע
זאת עי"כ שהוא אוסר: "לפי החלטת שר העבודה".

ח. לטון:

למה לא נמחק את המלים: "ובארגונים
אחרים של נוער עובד"?

ה' בר-ניב:

כיוון שבנציגות של נוער לא ראינו
את הנציגות המגובשת כאינטרס מקצועי,
ועל כן הכנסנו גם מוסדות ציבוריים שבכלל נוגעים בדבר.